

[Undervisningsministeren.]

burde tages op, fordi disse Skoler i Tiden arbejder under meget vanskelige økonomiske Kaar. Det agter jeg ogsaa at gøre, men Grundlaget for at gaa til Lovgivningsmagten om Bevillinger maa være, at jeg kan dokumentere, at der foreligger virkelig velbegrundede Krav om Understøttelse til et Beløb betydeligt højere end det, vi har til Raadighed, ogsaa efter at denne Lov er gennemført. Jeg gentager, at disse Beløb har ikke været brugt, de er i sin Tid blevet forhøjet, i Fjor med 70 000 Kr. og i Aar med 100 000 Kr., og det maa derfor være velbegrundet at sige, at vi nu maa se, hvad der ligger bag Kravet om en betydelig Forhøjelse af disse Understøttelsesbeløb, hvis der altsaa skal være Tale om en Forhøjelse ud over det, vi nu her drøfter.

Jeg maa maaske ogsaa pege paa, at foruden denne Forhøjelse er der desuden i disse Aar foretaget andre Ting til Støtte for i særlig Grad Landbougdommen. Elevunderstøttelserne til Efterskolerne blev saaledes i Fjor fordoblet, og der er gennemført en Ordning med landbrugsfaglig Undervisning, hvortil der gives betydelig større Statsstøtte end hidtil. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at naar det skal bedømmes, hvem der bedst i sin praktiske Politik imødekommer de Krav, som man gør sig til Talsmand for paa dette Omraade, saa drager jeg gerne en Sammenligning imellem, hvad jeg i mine Taler om Landbougdommen og dens Muligheder for at faa Skoleophold siger, og hvad jeg i Lovgivningen har medvirket til at gennemføre, og jeg drager gerne en Sammenligning mellem min Stilling og det ærede Medlems Stilling, taget i Betragtning, hvad han og hans Parti har foretaget sig, dengang da de havde Indflydelse paa, hvad der gennemførtes her i Landet, og ogsaa havde Forpligtelse til at skaffe de Penge, der var Brug for.

Ogsaa Det konservative Folkeparti er pludselig blevet meget interesseret i at støtte Ungdommens Bestræbelser for at komme paa Skoler, og det kan jeg kun glæde mig over. Stort Initiativ, maa jeg dog sige, har vi ikke hidtil mærket fra dette Partis Side. Det har indskrænket sig til at snakke med, naar andre rejste Sagen. Men naar det nu giver sig Udtryk i, at man

pludselig kommer og siger: Naar vi endelig skal snakke om det, kommer vi ikke og tilbyder 100 000 Kr., men et helt andet Beløb — ja, saa er dette jo let gennemskueligt. Det er denne almindelige Tankegang, at man skal hyde over. Hvis der virkelig hos Det konservative Folkeparti havde været en saa storslaaet Interesse for Ungdomsarbejdet og for Støtte til de frie Skoler, havde det formentlig givet sig Udtryk — baade tidligere og nu — i en mere selvstændig Indsats.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen taler om, at det, der her ydes Landbougdommen, er karrigt i Sammenligning med, hvad der bydes Byernes Ungdom. Jeg kunde godt ønske at faa at vide af det ærede Medlem, hvad det er, der bydes Byernes Ungdom, som Landbougdommen ikke har samme Adgang til at opnaa. Mig bekendt har man ikke i Byerne aabnet Mulighed for, at unge, der skal læse eller have Fortsættelsesundervisning af nogen Art, foruden fri Undervisning ogsaa skal have frit Ophold. Det, der gør det vanskeligt for Landbougdommen, er jo, at den Videreuddannelse, den skal have paa disse Skoler, nødvendigvis, at den skal have Ophold paa en Skole og betale for dette. Men Adgangen til at benytte disse Love er ens for By og Land, og der findes ingen anden Lovgivning, der begunstiger Byernes Ungdom i Forhold til Landets. Jeg maa derfor sige, at denne Tale om, at man behandler Landbougdommen karrigt i Forhold til Byernes Ungdom, er uden Forbindelse med Virkeligheden, og jeg tror ikke, det er nyttig Gerning at gøre Forsøg paa ogsaa ved denne Lejlighed at skabe Misstemning i Landbefolkningen over for Byernes Ungdom, naar man ikke har noget mere sagligt at staa paa end det, det ærede Medlem har i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem har jo da ogsaa hidtil kunnet beherske sin Interesse for disse Skoler og har ikke fundet sig foranlediget til at foreslaa nogen Forandring, før der blev givet Anledning dertil fra anden Side.

Hvis man virkelig mente det vel i Retning af at skaffe lettere Adgang for Ungdommen til at komme paa Skole — Ungdommen i By og paa Land —, skulde man ikke, som der her gøres Forsøg paa af Venstre, Konservative og Det frie Folkeparti, søge